

POSLOVNA USMERITEV 1978

Dela bo dovolj

**Zahtevna naloga – obnova ljubljanskega letališča
Načrtujemo 41-odstotno povečanje dohodka**

Piše: Ivan Zidar, dipl. inž., glavni direktor

V decembrski številki Kolektiva sem podal oceno našega poslovanja v 1977. letu. Podčrtal sem tudi nekaj velikih delovnih zmag ter uspehov na področju investicijske politike, sodelovanja s tujimi firmami, združevanja dela in sredstev, kadrovske-socialne politike in na samoupravnem ter družbenopolitičnem področju.

Kakšna bo naša letošnja poslovna usmeritev? Kako in kje bodo zaposlene naše zmog-

ljivosti? Bo dovolj dela? Kakšne cilje smo si postavili z gospodarskim načrtom za leto 1978?

Pri postavljanju smeri naše aktivnosti v 1978. letu v bistvu gre za to, da vse, kar smo pozitivnega dosegli, in za kar je bilo potrebno mnogo truda in samoupravne zavesti, moramo nadaljevati in še poglobljati. Glede zasedenosti naših kapa-

citet se nam najbrže ni potrebno bati, saj imamo že v mesecu marcu zagotovljena dela od 75 odstotkov navzgor za vse naše tozde. Glavna teža bo pri gradnji cest na ljubljanskem področju v okviru desetletnega programa, nadaljevanje del na odseku avtoceste Ljubljana-Vrhnik, pri gradnji križišča v Kopru in hitra cesta v Mariboru ter rekonstrukcija rokovno zelo zahtevnega letališča Brnik in sodelovanje pri gradnji več manjših objektov nizkih gradenj širom Slovenije. Naša pomembna naloga bo tudi gradnja ljubljanske obvoznice Celovška cesta-Dolgi most. Znatno boljša je situacija na področju visokih gradenj, kjer bomo poleg več manjših objektov gradili proizvodne hale za IMP za IMKO in za naše MO kot tudi industrijske hale za tovarno Litostron. Na področju strojegradske moramo poleg dosedanjih artiklov za jugoslovansko tržišče znatno povečati proizvodnjo v okviru sklenjenih pogodb z zahodnonemško firmo BHS in švicarsko firmo Ammann.

Pogovor z Albino Poderžaj

Tovarišica Albina je nova predsednica novega delavskega sveta. Predlagale so jo družbenopolitične organizacije, delavski svet pa jo v nasvoji prvi seji, ki jo je vodila še »stara« predsednica Fani Hočvarjeva, enoglasno potrdil.

Daje vtis prave delavke, delavke, ki dela, obenem pa tudi ve, kaj hoče.

Tovarišica Poderžajeva, zakaj so prav vam naložili tako odgovorno funkcijo?

Zakaj ravno meni, ne vem. Najbrž pa ljudje mislijo, da mi lahko zaupajo.

Šivate v srednji konfekciji tu na Zaloški cesti. Ali ste že kdaj opravljali kakšne večje zadolžitve izven delovnega mesta?

Ne, še ne. Pač pa nisem nikoli molčala, če se je bilo treba potegniti za delavca.

Ste že dolgo v Pletenini?

Nisem. Šest let. Prej sem bila enajst let v Angori. Podobno delo kot tukaj.

Kaj vas v Pletenini najbolj žuli?

No, plače so se malo izboljšale oziroma prilagodile stroškom, toda naše norme in nagrajevanje, to še ni usklajeno. Vsekakor delavec mora dobiti zaslužen denar in krivica se mu nikakor ne sme dogajati. Marsikaj se sicer še ne da urediti in meril še ne poznamo, kako bistvari urejali, vendar se bo dalo, upam, veliko narediti. Veste, če hoče delavka dosežati normo in zraven obdržati predpisano kvaliteto, mora krepko in trdo delati. Res mora

biti človek sposoben, da normo doseže in preseže. In delamo, delamo kar se da. Vsaj večina. Ker nekaj je le takih, ki si manj prizadevajo. »Ni jim treba«. Pravim, najprej moramo podpirati delovnega človeka, tistega v proizvodnji, skrbeti zanj, ga varovati, mu lajšati delo in ga prav nagrajevati. Mi smo tiste, ki ustvarjamo denar za vse. Naše roke so to, hrbti in oči.

Kako se kaj imate doma?

Dobro. Da le ne bi bilo slabše.

Otroke imate?

Dve hčerki. Štirinajst pa šestnajst let. Ravno največ skrbi. Ampak se dobro razumemo.

Stanujete v centru ali bolj zunaj?

Na Miklošičevi. V stari hiši stanujemo, ampak smo kar zadovoljni.

Greste kdaj kam na zrak?

Ja, hodimo na Ilovo goro. Tam imam po očetu nekaj zemlje, pa delam na vrtu. Toliko, za rekreacijo. Tudi grem z možem včasih na lov.

Streljate?

Oh, jaz že ne.

Si greste kdaj pogledat kak film v kino?

Ne, na televiziji vidim, kar je takega. V kinu bi morala biti preveč na miru. Dve uri, to ni mala stvar. Veste, jaz sem bolj udarjena na družino. Pravim, če hočeš imeti družino zdravo in urejeno, se ne moreš kaj dosti sprehajati.

Se boste dobro znašli kot predsednica delavskega sveta?

No, začetek bo najbrž malo težak. Ljudi bo treba spoznati. Morala se bom učiti delati z ljudmi.

In za ljudi.

Seveda, za to tudi gre.

Veliko sreče!

Z. H.

Kompas na četrti jugoslovanski turistični borzi – Sarajevo 78

Tudi v letošnjem letu je Kompas – Jugoslavija sodeloval na jugoslovanski turistični borzi v Sarajevu. Le-ta je bil v Skenderiji sredi meseca marca, kar je po besedah našega predstavnika na borzi tovariša Aca Kočoviča iz poslovalnice v Novem Sadu, zelo neugodno in prepozno, in je močno vplivalo na ponudbo hotelirjev. V glavnem so ocenili borzo kot koristno zaradi navezovanja stikov z različnimi predstavniki, kar ima tudi propagandni učinek, tako, da bi bilo koristno, da bi se Kompas pojavljal na vseh tovrstnih borzah, saj stroški niso tako visoki.

Najpomembnejša akcija, ki jo je izpeljal Kompas na letošnji borzi v Sarajevu je novost v

naši ponudbi članom jugoslovanskih klubov v tujini. Poudarili so namreč, da bo vsak član takega kluba (z družino) imel s člansko izkaznico po 10% popusta na regularno ceno prenočitve v vseh Kompasovih hotelih v Sloveniji. Ker je bilo prav predstavnikov teh klubov na borzi v Sarajevu zelo veliko, bo imela ta akcija zelo močan odziv med našimi delavci v tujini. Dalje so ponudili naše storitve tudi drugim delovnim organizacijam in agencijam, še predvsem v izvensezonskih mesecih.

Ugotoviti moramo, da je letošnja sarajevska turistična borza zelo malo ponujala domačemu gostu, saj je bilo sodelovanje hotelirjev minimalno, tisti pa, ki so se udeležili borze, so nudili v glavnem izvensezonsko ponudbo. Verjetno je temu kriv tudi kasen termin, saj so po berlinski borzi že skoraj vse tuje agencije potrdile svoje zakupe. Tako se predstavniki hotelskih gigantov iz Poreča, Pule, Crikvenice in od drugod sploh niso pojavili na borzi, predstavniki Solarisa in Montenegroturista pa so sicer prišli, a niso imeli kaj ponuditi. Od vseh je imel nekaj ponudb le Istraturist iz Umaga. Po drugi strani pa so naši predstavniki, poleg hotelske po-

nudbe posredovali tudi informacije o kreditni kartici Eurocard. Pričakujejo, da uspeh na tem področju ne bo izostal.

Ob koncu naj še na kratko povzamemo rezultate našega sodelovanja na četrti jugoslovanski turistični borzi. Akcija z jugoslovanskimi klubi je uspela in požela med sodelujočimi zelo velik odziv. Tudi s propagandnega stališča se je naše sodelovanje zelo izplačalo, le borza sama je bila prekarna in je nudila izredno malo

zaradi prezasedenosti hotelov s tujimi gosti v glavni sezoni. Tako domačemu gostu letos hoteli ne ponujajo kaj prida svojih uslug. Prav zato je borza izvenela malo prazno in neuspešno. No, kljub vsemu pa menijo naši predstavniki, da je sodelovanje koristno, predvsem pa pričakujejo več od jesenske, druge turistične borze v Novem Sadu, ki bo v mesecu oktobru.

JK

Občni zbor planinskega društva »Slovenijales«

Člani planinskega društva Slovenijales smo se zbrali v sredo 15. marca, na občnem zboru, kjer smo najprej poslušali poročilo o delu, o stanju denarnih sredstev ter o vrsti nalog, ki stoje pred nami v letu 1978. Občni zbor je otvoril in vodil Mitja Jenko, prisostvoval pa je tudi tajnik Planinske zveze Slovenije tov. Janez Kmet, ki je pozdravil občni zbor ter imel krajši nagovor. Svetoval je tudi nekaj dopolnitev pravilnika, ki jih je občni zbor takoj tudi osvojil. Člani upravnega odbora se bodo volili za dve leti in ne za eno leto,

kot je bilo zapisano v pravilih; v 45. členu smo določili mandatno dobo disciplinskemu sodišču in popravili, da ima PZS sedaj častno razsodišče. Pri prepovedi opravljanja funkcij pa smo dopolnili – za določeno dobo ali stalno.

Občni zbor je sprejel tudi poročilo nadzornega odbora o finančnem poslovanju društva. Članarina bo v letu 1978 ostala nespremenjena, v letu 1979 pa bo 60 din za člana. Izvoljenih je bilo nekaj novih članov odbora.

Občni zbor je razpravljal predvsem o bodočem delu. Sklenjeno je bilo, da bo več izletov, pa tudi na Triglav in na Grossglockner se bodo lahko povzpeli najbolj delavni. Veliko je bilo govora o spoznavanju planin, zlasti pa v Hrvaški in Bosni ter Hercegovini, kjer bi se lahko spoznali s člani našega delovnega kolektiva, ki tam delajo oziroma tudi njih pritegnili v Planinsko društvo Slovenijales. Skupaj z organizacijo Zveze mladine bo organiziran tudi izlet na Sljeme in na Kozaro.

V kratkem bo pripravljen tudi plan izletov, ki bo objavljen v našem glasilu, kjer naj bi v bodoče bil rezerviran prostor za objave PD Slovenijales.

Ob zaključku je tajnik PZS Janez Kmet podelil priznanje PZS Vojku Bučerju in dr. Petru Sokliču, zdravniku odprave na Ande.

Pokončanem občnem zboru so udeleženci prisostvovali predavanju o alpinistični odpravi v Ande, v kateri je sodeloval tudi predsednik našega PD Vojko Bučer. Skupaj z dr. Petrom Sokličem sta nam z lepimi barvnimi posnetki prikazala lepoto poti od Lime do vznožja gora in do samega cilja odprave, Kordilieri Huyhuash.

D. Trotovšek

VODILO TOZD »TEKSTILCOMMERCE«:

»Blago mora hitro od proizvajalca do potrošnika«

Nova stavba in novo skladišče omogoča nagel razvoj

Tako je kolektivu uspelo dograditi nov, moderen objekt in se leta 1963 vselili v novo stavbo v ulici Moše Pijade 3. Takoj naslednje leto smo pridobili prostore v javnih skladiščih in nato še skladiščni prostor na Dolenjski cesti, leta 1973 pa smo odkupili še poslovne prostore v ulici Moše Pijade 5.

Zanesljivo lahko trdimo, da je podjetje doživljalo nenehen razvoj in napredek. Kot smo že omenili, smo začeli z 2000 m² prostorov, danes jih je 12.000

m², poleg tega pa imamo še 8556 m² zazidljive površine.

Tudi zaposlenih je iz leta v leto več. Kolektiv je številčno napredoval in se krepil, saj je od 40 zaposlenih v letu 1974 število naraslo na 241 zaposlenih koncem leta 1977.

V utesnjenih skladiščnih prostorih smo imeli primitivna sredstva za manipulacijo z blagom. V začetku smo imeli skromna transportna sredstva, razpolagali smo s štirimi vozili, sedaj pa imamo preko 30 dostavnih vozil, ki dneve in

noči prevažajo blago v vse kraje naše domovine. Uspelo nam je razpresti močno prodajno mrežo od Jesenic do Ohrida. Nova skladišča so v teh letih sprejela in oddala toliko blaga, da bi z njim lahko natorili ogromne železniške kompozicije.

Primerjava finančnih rezultatov od začetka poslovanja do danes je zaradi nenehnega porasta cen skoraj nemogoča, vendar nam mnogi drugi pozitivni rezultati dokazujejo naše uspehe in nam zagotavljajo, da je naš obstoj v družbi opravičen. V Jugoslaviji skorajda ni tekstilne proizvodnje, da ne bi imeli z njo poslovnih stikov. Prodaja je nenehno naraščala in dosegla koncem leta 1977 okrog 82 milijard prometa.

M. P.

